

Hizb-ut Tahrir / Lübnan Vilayeti Medya Bürosu Başkanının, Lübnan ve halkı arasında kendisini gösteren fitne atmosferlerine dair bir yorum olarak Beyrut'ta okuduğu basın açıklamasının metni:

- Basın Açıklaması -

Ey Lübnan'daki Müslümanlar!

Sizler, Düşmanlarınızın Projelerini Uygulamak Üzere Birbiriyle Savaşan İki Lübnanlı Taifeye Dönüşmekten Daha İyisine Laiksiniz

Fırkacı guruplar ve bu gurupların arkasındaki bölgesel ve devletlerarası taraflar arasındaki çatışmanın odağı olması amacıyla Batıların ortaya çıkardığı bu bahtsız ülkedeki fitne hayaleti tekrar hortladı. Zaten bu ülke, her türlü fırkacı fitnenin sıkıntısını çekegelmektedir.

On dokuzuncu yüzyıldan beri Avrupalı devletler, dini azınlıkları koruma bahanesi altında Osmanlı Devleti'nin işlerine daha çok müdahale etmeye başladılar. Nitekim Lübnan Dağı'nda fırkacı fitnenin patlak vermesi ve bu fitnede kanların akması Avrupa'nın İslam beldelerine sızmasının bir sonucudur. Zira Avrupa'nın konsoloslukları, Osmanlı Devleti'nin işlerine müdahale etmek üzere daha fazla gerekçe sağlamak için bu fitnenin ateşini tutuşturmaktaydı. Böylece bu devletler, Lübnan Dağı'nda özel bir sistem oluşturması için imparatorluğa baskı yapınca Lübnan Dağı'nın yönetimini büyük Avrupa ülkelerinin onaylaması şartıyla imparatorluğun atayacağı Nasrani olan bir Osmanlı valisinin üstlenmesini hükmeden Mutasarrıflık Sistemi'ni oluşturdu. Mutasarrıflık Sistemi, Mutasarrıf'a yardım edecek bir Yönetim Konseyi'nin kurulmasını ve koltuklarının, "3500" km²'lik bu dar coğrafi bölgede makam ve mevki için birbirleriyle rekabet etmeye devam eden farklı taifelere dağıtılmasını içermektedir. O zaman "taifeler" kavramı, imparatorluğun tebaasından olan bir dine mensup milletler için kullanılıyor ve Müslümanların bu isimle bir ilgisi yoktu. Çünkü onlar, bir taife olmayıp yüzlerce sene Hilafet Devleti'nin temsil ettiği coğrafi, etnik ve milli sınırları aşan bir ümmetti.

Birinci dünya savaşı ve Şam beldesinin bir kısmının Fransız işgali altına girmesinin ardından bir Fransız subay olan Gora, sadece Lübnan Dağı Mutasarrıflığı'nı genişletmek iddiasıyla Büyük Lübnan adında yeni bir varlık inşa etmeye koyuldu. Böylece Osmanlı'nın Beyrut vilayetini ve yine bir Osmanlı vilayeti olan Şam'ın bir parçası olan el-Beka bölgesini Lübnan Dağı'na kattı. Böylelikle de 1920 Eylül ayının başında ilan edilen yeni varlığın yüzölçümü, Mutasarrıflığın yüzölçümünün üç katına ulaştı. Derken Fransızlar, daha önce Lübnan Dağı'na egemen olan fırkacılık çekişmesini bu varlığın içerisine yerleştirmeyi amaçladı. Böylece -herkese kucak açan bir ümmet olmaları itibarıyla- Mutasarrıflık Sistemi'nin idarecileri olan Müslümanların farklılığına rağmen fırkacılık kotasını yeni varlığın yönetimi ve idaresine temel yaptılar ve bu iğrenç fırkacı sistemin bir parçası olmasına karar verdiler. Bu yakın tarih dönemini araştıran herkes Müslümanların, istememelerine rağmen ilhak edildikleri bu varlığa ve İslami muhitteki diğer kardeşlerinden koparılmalara şiddetle karşı çıktıklarını bilir.

Ancak Fransızların yerleştirdiği fiili vakıa Müslümanların, zamanla bu yeni varlığa kısmen entegre olmaya kabullenmesidir. Müslümanların Lübnan'da yavaş yavaş peşine sürüklendiği daha beter olan şey ise Lübnan'daki taifelerden bir taife olmayı kabullenmeleridir. Daha beteri ve daha kötüsü ise bölgesel devletler veya küresel güçler adına biri diğerine karşı güçlenmek amacıyla nüfuz, makam ve mevki için birbirleriyle rekabet eden iki taifeye bölünmeleridir. O kadar ki artık Lübnan'daki mevcut siyasi sahnenin adresi, Şii-Sünni çekişmesi oldu. Böylece her iki gurubun liderleri, duygulara hitap etmek, fırkacı homurtuları tahrik etmek, propaganda kampanyaları yürütmek, anayasal yetkileri kullanmak, birbiriyle rekabet eden güvenlik birimlerini kullanmak, ödenekler, yardımlar ve işlerle oy toplamak ve diğer fırkacı güçlerin sadakatini kazanmak için laf yarışı yapmak gibi her türlü araçlarla hasımlarına karşı güçler dengesinde kendi kefaletlerinin ağır basmasına tevessül etmeye başladılar. Askeri güç kullanmak dışında başka bir seçenekleri kalmayınca, her bir gurup hasmına baskı yapacağı yeni bir koz elde etmek amacıyla mahallelere, sokaklara ve geçitlere hakim olmak için birbirleriyle savaşınlar ve kan akıtsınlar diye yandaşlarını ve kuyruklarını silahlandırmaktan çekinmediler. Dışarıdaki efendilerin kararıyla uzlaşma dönemine girilince liderler, sokaklarda akıttıkları kanları bir çırpıda unutup öpüşerek, koklaşarak, birbirlerine yemekler ısmarlayarak Arap başkentlerinde bir araya geldiler ve başkentlerde alınan uzlaşma kararlarına teslim oldular. Nitekim 2008 Mayıs ve akabindeki olaylar bize hiç de uzak değildir.

Lübnan'daki fitnenin iç faktörleri açısından böyledir. Ancak tehlike, sadece Lübnan'ın fırkacı yapısının doğasında yatmamaktadır. Zira dünyanın dört bir yanındaki Müslümanlar arasında kin ve ırkçılığın tahrik edilmesi, bu tür tuzaklarda uzmanlaşan Batılı ülkeler ve Yahudiler gibi Müslümanların düşmanlarının her zaman

bel bağladığı bir araç olmuştur. Mesela İslam Devleti'nin son zamanlarında Arap, Türk ve Kürt olmak üzere Müslümanları kavmiyetlere bölerek Hilafet Devleti'ni ortadan kaldırmayı başardılar. Ardından suni bölgesel devletler inşa ederek Müslümanları bölgesel şekilde parçalamaya koyuldular. Böylece bunu yerleştirmek için vatancılık ırkçılığı adında yeni bir ırkçılık icat ettiler. Bugün ise İslam dünyasında yeni bir Hilafet Devleti'nin kurulma ihtimalini, bunun hadaratsal, siyasi ve ekonomik hegemonyaları için oluşturacağı büyük tehlikeyi ve bu tehlikeyi bertaraf etmeyi hesap eden Batılı ülkeler ve onların türetmesi olan "İsrail", asırlardır uyuyan yeni bir ırkçılığı ve fitneyi hortlatmaya koyuldular. Dikkat edin! O, mezhepçilik fırkacılığıdır. İşte Amerikalılar, Irak'ı işgal ettikten sonra Lübnan'daki fırkacı sisteme benzeyen bir siyasi sistem inşa ettiler. Müttefikleri ile birlikte, Şiiler ile Sünniler arasındaki fitneyi tahrik etikçe ettiler. Böylece bu kişiler, suçlu suçsuz ayrımı yapmadan birbirlerinin kanını akıttılar. Körfez ülkelerinde, Yemen'de, Pakistan'da, Afganistan'da ve Hindistan'da fitili tutuşturulan fitne de bu fitnenin aynısıdır... Nitekim medyayı ve gazeteleri takip eden bir kimse Batılı ülkelerin, türetmeleri "İsrail'in" ve Batılı ülkelerin yandaşı olan İslam dünyasındaki yöneticilerin, bu fitneyi tahrik etmeye azmettiklerini somut olarak görür. Aynı zamanda bir taraftan kendilerine düşman olan uydu kanallarını engelleyip kapatırlarken diğer taraftan her iki Müslüman gurup içerisinde kin ve ırkçılığı tahrik ederek onları fırkacı savaşa teşvik edenleri desteklemektedirler. Keza şaibeli kişileri ve suni kuruluşları, duyguları provoke etmeye, dini mukaddesatları çiğnemeye ve fitnenin fitilini tutuşturmaya teşvik etmektedirler. Nitekim müminlerin annesine hakarete haddi aşan bir soysuzun yaptıkları ve bunun sonunda meydana gelen tepkiler bizden hiç de uzak değildir.

Ey Lübnan'daki Müslümanlar!

Küresel bir ümmete bağlılıktan birbiriyle çekişen iki Lübnanlı taifeye dönüşmeyi, bölgesel sistemler ve devletlerarası güçleri güçlendiren kabileci liderlerin yandaşları olmayı ve hiçbir ilginiz olmayan çekişmenin yakıtları olmayı kabullenerek yaş mı yaş bir tahtaya bastınız. Bugün gitgide sürüklendiğiniz daha iğrenç nokta ise birbirinizle savaşmanız, birbirinizin kanlarını akıtmanız ve birbirinizin boyunlarını vurmanızdır.

Ey Lübnan'daki Müslümanlar! Sizler, Lübnanlı bir taife olmaktan daha iyisine laiksini! O halde size ne oluyor da iki taifeye bölünüyorsunuz?! Dahası sizler, dünyanın asırlarca kendisine boyun büktüğü ve Allahu [Subhânehu ve Te'alâ]'nın vasat ümmet kıldığı bir ümmetin parçasınız. Zira şöyle buyurmuştur:

"İşte böylece sizin insanlığa şahitler olmanız, resulün de size şahit olması için sizi vasat bir ümmet kıldık." [el-Bakara 143]

O halde Rabbinizin kitabını temsil edin ve şöyle buyuran Subhânehu'nun emrini işitip itaat edin:

"Kim bir mümini kasden öldürürse onun cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır." [Nisa 93]

Keza Aleyhi's Salatu ve's Selam'ın şu kavlini işitip itaat edin:...

"Sakın

Benden sonra birbirlerinizin boynunu vurarak Kâfirler olarak gerisin geriye dönmeyin!"

Ve şu kavline:

"İki Müslüman kılıçları ile karşı karşıya geldiğinde

katil de maktul de atəştedir."

Biliniz ki aranızda fitnenin girmesinde en büyük çıkar sahibi olanlar, düşmanlarınız Yahudiler ve müttefikleridir. Dolayısıyla onlara uymanız halinde uzak bir sapıkla sapmış olursunuz. Bu hususta Allahuteala, şöyle buyurmaktadır:

100

101

102

103

"Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden bir guruba uyarmanız imanınızdan sonra sizi yeniden küfre sevkederler. Size Allah'ın ayetleri okunurken, üstelik Allah resulü de aranızda iken nasıl küfre saparsınız? Her kim Allah'a bağlanırsa kesinlikle doğru yola iletilmiştir. Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin. Hep birlikte Allah'ın ipine (İslam'a) sımsıkı sarılın ve sakın ayrılığa düşmeyin! Allah'ın üzerinize olan nîmetini hatırlayın. Hani siz birbirinizin düşmanları idiniz de O sizin kalplerinizin arasını kaynaştırmış, böylece O'nun nîmeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz bir ateş çukurunun tam kenarında idiniz de oradan da sizi yine O kurtarmıştı. İşte Allah size ayetlerini böyle açıklar ki doğru yolu bulasınız." [Âl-i İmrân 100-103]

Hizb-ut Tahrir

Lübnan Vilâyeti

Medya Bürosu